

[Socialministeren.]

Bestemmelserne om, hvilke udgifter kommunerne kan anmelde til refusion, er ligeledes uændrede i forhold til de gældende. Disse regler giver ikke for de nye, velindrettede hjem helt den samme procentvise dækning af udgifterne som for de ældre hjem, og jeg har overvejet at foreslå nye regler. Ændrede bestemmelser ville imidlertid føre til, at kommunerne blev aflastet for betydelige udgifter, som staten da kom til at bære, og jeg har derfor ment, at dette spørgsmål ikke kan behandles nu, men eventuelt kan tages op i forbindelse med andre spørgsmål om fordelingen af de sociale udgifter mellem staten og kommunerne.

Lovforslagets bestemmelse om administrationen slutter sig til reglerne i pensions- og forsorgslovgivningen. Ligesom i invalide- og folkepensionsloven er det kommunalbestyrelsen, der skal træffe afgørelser. Ved gennemførelsen af denne lov blev det tilkendegivet, at kommunalbestyrelserne kunne bemyndige de sociale udvalg til at administrere bestemmelserne, og jeg går ud fra, at det samme kan blive tilfældet med hensyn til bestemmelserne i det forslag, jeg her fremsætter.

De planer, der foreligger fra mange kommuner om bygning af alderdomshjem og plejehjem, er udtryk for, at man har erkendt, at det er vigtigt, at der skabes en bedre forsorg for de ældre og for invaliderne.

Desværre er forholdet jo det, at der ikke i øjeblikket er mulighed for at gennemføre alle de byggeplaner, der er udarbejdet.

Det ser dog ud til, at der bliver mulighed for at tillade igangsættelse af en hel del byggeri af plejehjem i det kommende år, og dette byggeri vil betyde, at landets sygehuse vil kunne aflastes for en del af den byrde, det er at skulle modtage plejepatienter, således at sygehuse kan bruges til patienter, der venter på at få behandling. En anden virkning af, at der skabes plejehjem, er, at der derigennem kan frigøres lejligheder til yngre mennesker. Jeg håber derfor, at det i løbet af få år må blive muligt at gennemføre det nødvendige byggeri.

Jeg skal samtidig tillade mig at fremsætte to andre lovforslag, nemlig *forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Om ophæ-*

velse af bestemmelser om alderdomshjem og plejehjem) og forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension. (Om ophævelse af forskellige bestemmelser).

Disse forslag går blot ud på at gennemføre de ændringer i de nævnte love, der er en konsekvens af gennemførelsen af lovforslaget om forsorg for folkepensionister og invalidepensionister.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til velvillig behandling i det høje ting.

Handelsministeren (Baunsgaard): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde.*

Lovforslaget indebærer ikke nogen ændring af de grundprincipper, hvorpå den nu gældende mælkelov hviler, men har alene relation til lovens § 4, der med enkelte begrænsede undtagelser pålægger detailmejerier at holde åbent alle årets dage, altså også på søn- og helligdage.

Denne pligt, der først og fremmest er grundet i hensynet til forbrugernes forsyning med frisk mælk, påfører detailmælkehandlerne en meget stor arbejdsbyrde, og der er fra branchens side fremsat ønske om at få de bestående regler ændret således, at der tilvejebringes mulighed for, at detailmælkehandlerne kan få en arbejdstid, som ligger mere på linje med arbejdstiden inden for andre erhverv. En sådan lempelse er også ønskelig for at sikre branchen den nødvendige tilgang, idet de herskende forhold har medført en svigtende interesse for erhvervet.

Over for detailhandlernes efter min mening berettigede ønske om en lettelse i arbejdsvilkårene står imidlertid hensynet dels til forbrugerne, dels til engrosmejerierne, der leverer mælk og fløde til detailmejerierne. For forbrugerne er det selvsagt af betydning at have adgang til at købe frisk mælk hver dag. Selv om flere og flere husstande har køleskab, er der dog stadig mange mennesker, der er afhængige af daglige forsyninger af frisk mælk. Hertil kommer, at det af sundhedsmæssige grunde er af afgørende betydning, at familier med spædbørn har let adgang til at købe frisk mælk praktisk taget hver dag, i hvert fald i den varme års-